

החלטות
הועדה

ה-IX של

המפלגה
הקומוניסטית
הפולשתית

6-9.IX.1945

הועידה התשיעית

(6.9.45—9.9.45)

בימים 6—9 לספטמבר נתקיימה
בתל-אביב הועידה התשיעית של
המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית.
היתה זאת הועידה הראשונה של
המפלגה לאחר מלחמת העולם השנייה.
והתקופה היא — תקופה הרת עולם,
תקופה לאחר הנצחון של הפא-
שיזם, עת העולם הסוער
מתחיל לחשוב כיצד לרפות את הפצ-
עים העמוקים בבשרה של האנושות
הדוויה והכואבת, כיצד ליצב שלום
איתן ובר קיימא, שלום ממושך לדו-
רות. ואם הועידה השמינית עברה בסי-
מן של הגברת המאמץ המלחמתי,
בסימן של אימוץ כל הכוחות כדי
להנחיל תבוסה מלאה לאוכלי האדם

הפאשיסטיים, הרי עמדה הועידה הת-
שיעית בסימן של מעבר לימי שלום,
הועידה התשיעית התרכזה יחד
עם גיבוש הקו, בשאלות המעשיות
בארצנו, שקמו על רקע המציאות

החדשה, עם הנצחון על הפשיזם.
השאלה הלאומית בארץ, שלום בין
שני העמים היושבים בה, מעבר ממשק
מלחמה למשק שלום, תעסוקה מלאה
ועבודה לכל דורש, חוקת עבודה, שי-
כון, סידור החיילים המשוחררים —
אלו הן הבעיות אשר עמדו על סדר
היום של הועידה. וחדשים רבים לפני
כן התנהל מפלגה ויכוח ער על

ויכוח ער ונוקב על
הבעיות הללו עד אשר נתבררו ונת-
לבנו הדברים די צרכם, והחומר אשר
עובד ע"י המרכז והוגש לדיונים הכיל
במידה רבה תיאור מושלם של המצי-
אות הפוליטית והכלכלית בארץ ותכ-

נית מפורטת ומעובדת היטב של פעו-
לות המפלגה בעתיד.

ביום 6 לספטמבר ב-9 בערב באולם
תיאטרון מוגרבי בתל-אביב נפתחה
במעמד קהל רב הועידה התשיעית
של המפלגה הקומוניסטית הפלשתינ-
אית.

החבר מאיר וילנר הכריז חגיגית
על פתיחת הועידה ה-9 של המפלגה
הקומוניסטית הפלשתינאית. הקהל קם
על רגליו ושר את האינטרנציונל.

אחרי אשר סקר את המצב הפולי-
טי בעולם הציע החבר וילנר לבחור
לנשיאות הכבוד את הח' סטאלין,
טיטו, דימיטרוב, טורז, מאו-טסה-
טונג, יושי, חליד בקדאש, מיכאלס.
ההצעה נתקבלה בתשואות רמות. הח'
אסתר וילנסקה הקריאה את הברכות
לאחר קריאת הברכות הרצה
הח' מיקוניס על מדיניות המפלגה
בארץ. אחר ההרצאה המדינית הו-

פיעה המקלה. ערב הפתיחה החגיגית
גית נסתיים בשירת בשרת האינוטרנציונל.
הועידה נמשכה למחרת ב־7 לספ־
טמבר באולם ברחוב דיזנגוף. נבחרה
נשיאות הועידה, ועדת מנדטים ווע־
דה מתמדת. בוועידה השתתפו 66 צי־
רים בעלי זכות הצבעה ו־8 צירים
בעלי דעה מיעצת. החיילים היו מיו־
צגים על ידי 8 צירים בלבד, אף כי
כמחצית חברי המפלגה נמצאים
בצבא, אך היתר לא יכלו להגיע.
ב־7 לספטמבר בבוקר נתקיימה
הרצאתו של הח' אליהו גוז'נסקי על
המדיניות המקצועית בארץ.
לאחר הרצאתו נתקיים ויכוח על
שתי ההרצאות המדינית והמקצועית
— אשר נמשך גם למחרת. הויכוח היה
מקיף ועמד על גבה רב. השתת־
פו בו כמעט כל הצירים. בשבת
8 בספטמבר התקיימה הרצאתו של
הח' ברל באלטי, על השאלה האיר־

גונית במפלגה ועל תפקידו של בטאון
המפלגה „קול העם“.

הויכוח בשאלה הזאת היה רחב
מאוד והוכיח את רצונם העז של
החברים לחזק וללכד את שורות ה-
מפלגה.

יום 9 בספטמבר — הוא היום ה-
אחרון של הועידה — הוקדש כולו
לדיון על ההחלטות אשר נוסחו ע"י
הועדה המתמדת. בשם הועדה המת-
מדת הביאה הח' אסתר וילנסקה לפ-
ני הועידה את ההצעות להחלטות
וענתה על כל השאלות של הצירים
שוב עברו הצירים על כל השאלות
והפעם על ניסוחם הבהיר והסופי. יש
לציין כי בכל השאלות העקרוניות
הגיעה הועידה לידי דעה אחידה. לא-
חר קבלת ההחלטות נבחר ועד מרכ-
זי וועדת ביקורת מרכזית. בשירת
האינטרנציונל נסתיימה הועידה הת-

שיעית של המפלגה הקומוניסטית ה-
הפלשתינאית.

הועידה התשיעית של המפלגה
תכנס להיסטוריה של המפלגה כועי-
דה אשר בה התגבש הקו הפוליטי
והאידיאולוגי; גיבוש זה יסייע בלי
ספק לחיזוקה הארגוני של המפלגה
ולהרחבת פעולותיה למען האינטר-
סים היום-יומיים של מעמד הפועלים
ולמען החופש ואחוות עמים בארצנו.

ב ר כ ו ת

נתקבלו מאת המפלגה הקומוניסטית
הבריתית, "התאחדות מארגון
פרייהייט", ברית הנוער הקומוניסטית
הסופר המפורסם ארנולד צוויג,
קלווריסקי, קבוצת קומוניסטים צ'כיים,
קבוצת פועלי נמל חיפה, פלוגת
החיילים באיטליה, הועד היהודי ה-
ארצי של מפלגת העבודה הפרוגר-
סיבית בקנדה, מחברינו בבריגאדה
היהודית מחוג האנטיפ' הצ'כיים. —
מהארגון "וולנה פולסקה". — מאגו-
דת "תרבות לעם". — מהסופר פירנ-
ברג. — מהבריגדה הבינלאומית. —
מ"תנו-עת אוסטריה החפשית".

א. המצב הכללי

1. המצב הבינלאומי

החדש

מפלתן של גרמניה והיטלראית ויפאן
האימפריאליסטית באה כתוצאה ממלחמת
ברית העמים האנטי-פאשיסטית שבראשה עמ'
זה ברית המועצות. על הנצחון הגדול הזה
חייבת כל האנושות שוחרת החופש הכרת
תודה והערצה בראש וראשונה לצבא האדום
ולמדינה הסובייטית, שעמדה שלוש שנים
כמעט יחידה במערכה נגד כל כובד המנגנון
הצבאי הכביר של גרמניה הנאצית וגירוריה.
ברית המועצות גייסה מסביבה ועודדה
בעמידתה הנפלאה את כל הכוחות האנטיפא-
שיסטיים שבתוך ברית האומות המאוחדות
ותנועות המחתרת באירופה.

הנצחון הגדול הזה על הפשיזם — הדיק-
טטורה של החלק הריאקציוני ביותר של

ההון המונופוליסטי — נתאפשר הודות לאת-
דות העמים שוחרי החופש וכל הכוחות הדי-
מוקרטיים בעולם.

הנצחון הצבאי מעמיד בפני האנושות את
בעיית השמדתו הפוליטית-מוסרית של הפ-
שיזם למען הבטחת שלום איתן ובר-קיימא.
ביצורו של הנצחון תובע פירוק כלכלי
וצבאי של גרמניה ויפאן; ביצור הפשיזם
והשפעתו בכל תחומי החיים; הענשה מלאה
ומהירה של פושעי המלחמה ופיצויים בעד
הנזק שנגרם לארצות ולעמים.

כוחות השלום, הדימוקרטיה והסוציאליזם,
חזקים עתה יותר מאשר בזמן מן הזמנים.
ברית המועצות הסוציאליסטית, מבצר הש-
לום והחופש, שנתגלתה לעין כל במלחמה
ככוח צבאי, כלכלי ופוליטי אדיר, היא כיום
אחת המעצמות הגדולות, הקובעות בזירה
הבינלאומית.

בתהליך מלחמת השחרור האנטיפאשיסטית
התגבשה והתחזקה דימוקרטיה מטיפוס חדש
בשורה שלמה של ארצות, שהפכו ממבצרי

הריאקציה הפיאודלית וההון הפיננסי לר-
זרבה של פרוגרס כלכלי, סוציאלי ופוליטי.
המפלגות הקומוניסטיות והסוציאליסטיות,
שעמדו בראש מלחמת מעמד הפועלים ושכ-
בות עם רחבות נגד הפאשיזם מחוץ ומביית,
גדלו והתחזקו והן שעומדות כיום בראש
מלחמת העמים לביצור השלום והדימוקר-
טיה, לביטול שלטון המונופולים ולעקירת
השרשים הסוציאליים והפוליטיים של המל-
חמות.

כוחות אלה עומדים בראש מאבק העמים
נגד שרידי הפאשיזם והכוחות הפרו-פשיס-
טיים, המנסים להציל את שלטון הריאקציה
של בעלי האחוזות וזו של ההון המונופו-
ליסטי.

אף בארצות הדימוקרטיות הגדולות,
בארצות הברית ובמיוחד באנגליה, התגברה
ההכרה האנטיפשיסטית של מעמד הפועלים
ושכבות עם רחבות. מפלת השמרנים ועלית
ה"לייבור" לשלטון באנגליה הם אחד הבי-

טויים החשובים לכך.

- הערובה להבטחת שלום בר קיימא היא :
- (א) בהגברת האחדות של ברית האומות
המאוחדות בשטח הפוליטי והכלכלי.
- (ב) בחיזוקה ואחדותה של תנועת הפועלים
הבינלאומית וכל הכוחות הפרוגרסיביים בהי-
קף ארצי ובינלאומי.
- (ג) במלחמת חרמה נגד הנסיונות והתמרו-
נים האנטי סובייטיים של הריאקציה הבינלאו-
מית, המסכנים את השלום.
- (ד) קידום העצמאות וההתפתחות החפשית
של העמים הקולוניאליים.

2. הבעיה הקולוניאלית

בתקופתנו

מלחמת החופש של הארצות הקולוניאליות
היא חלק בלתי נפרד של המלחמה להבטחת
השלום. המלחמה להבטחת שלום בר קיימא,
לקידום והעלאתם של המשטרים הדימוקר-

טיים, לסלוק הגורמיים הכלכליים
והסוציאליים המזינים את הפאשיזם ועקירתו
מן השורש; לקואופרציה כלכלית ופוליטית בין
עמים וארצות במקום התחרות, לא תהיה של-
מה אם תיפסח על הקולוניות, אם לא תקבל
שם את עידודה מאת כל כוחות החופש בעו-
לם.

ההחלטה בשאלות הקולוניאליות שנתקבלה
על ידי האומות המאוחדות בועידת סן פרנ-
ציסקו, הקובעת שיש לעודד את הקולוניות
„לקראת שלטון עצמי או עצמאית, לפי הת-
נאים הקונקרטיים של כל טריטוריה והעם
היושב בה ולפי המותנה מראש בכל הסכם
על נאמנות” אף על פי שאינה מבטאת באופן
מלא את דרישות הארצות הקולוניאליות להג-
דרה עצמית — כפי שתבעה זאת ברית המוע-
צות — יכולה לסייע למלחמתן נגד השעבוד
הקולוניאלי. על העמים הקולוניאליים לגייס
את כל הכוחות הדימוקרטיים בארצם הם, תוך
קשר והסתמכות על כוחות החופש בעולם.

למען המלחמה לקידום עצמאותם, שחרו-
רם משלטון המונופולים והעלאת רמת חיי
ההמונים, יחד עם דרישת הגשמה עקבית
של החלטות ארגון הבטחון העולמי.

מרזרבה של האימפריאליזם וההון המונו-
פוליסטי לרזרבה של כוחות החופש, השלום
והדימוקרטיה — כזאת היא דרך המלחמה
של הקולוניות בתקופה הנוכחית.

3. המזרח התיכון

המלחמה לחופש פלשתינה היא חלק מה-
מלחמה הכללית של עמי המזרח התיכון וכל
העמים הקולוניאליים לשחרורם הפוליטי והכ-
ללי מעול האימפריאליזם.

אחדות ארצות ערב מבחינה כלכלית, תר-
בותית ופוליטית היתה תמיד פרספקטיבה
חשובה של עמי המזרח התיכון, כי עצמאותן
הפוליטית יכולה להיהפך למציאות, אם מדי-
נות ערביות שונות לא תוכלנה להיהפך לק-

לף אחת נגד חברתה, ואם חזית מאוחדת של
ארצות המזרח התיכון תוכל להתיצב מול
הכוח הכלכלי והפוליטי של האימפריאליזם.
הקמת הליגה הערבית משקפת במידה מסו-
ימת את הצרכים הפוליטיים והכלכליים הא-
לה. באותו הזמן משקפת הליגה כיום את
הלחץ המבוצע בתוכה מצד קבוצות בעלי
פריבילגיות נושנות ואלמנטים ריאקציוניים
פיאודליים, אשר מדיניותם לגבי הפשיזם בע-
בר לא היתה מזהירה.

מצב זה בתוך התנועה הלאומית מאפשר
לרוקמי אינטריגות אימפריאליסטיות ולחברות
נפט לנסות להשתמש בליגה ובשאיפה לפדרציה
ערבית למטרותיהם במלחמת ההתחרות הה-
דית שלהם, ונגד האינטרסים של עמי המז-
רח התיכון.

לכן עומד התפקיד בפני עמי המזרח התי-
כון להילחם להגברת הכוחות הפרוגרסיביים
בכדי להביא להנהגה יותר דימוקרטית של
הארצות הערביות, לאחדותן ולשילובן במסג-

דת ארגון הבטחון העולמי למען הבטחת
השלום במזרח התיכון ובכלל זה בפלש-
תינה.

בתנאים כאלה הליגה הערבית תוכל לס-
ייע לפתרון כמה וכמה בעיות המזרח התי-
כון.

4. העם היהודי ויהשוב

עשרות מיליונים אנשים בני כל העמים
נרצחו ע"י אוכלי האדם הפשיסטיים. אולם
אין עם שדמו הוקז על ידי הפראים ההיטל-
ראיים במידה כזאת כדמו של העם היהודי ;
במאידנק ובטרבלינקה, באושבינצים ובכל
שאר מחנות המוות. תאי הגזים והכבשנים
הושמדו ששה מליון יהודים. שליש העם הי-
הודי בעולם.

המלחמה הוכיחה בדם של מיליונים אחי-
נו ואחיותינו שנרצחו על לא עוול בכ-

פם, כי פשיזם וריאקציה הנם סם מוות לעם
היהודי.

המלחמה הוכיחה, כי כוחות הדימוקרטיה
והסוציאליזם, עם ברית המועצות ומעמד
הפועלים בראש — הם בני הברית הטב-
עיים של העם היהודי. הם היו המצילים
והמעודדים, והודות להם קודם כל קיימת
שארית פליטה יהודית באירופה.

העם היהודי היה לא רק קרבן במלחמת
העולם השניה. הוא התגלה גם בעם לוחם ועם
גבור. למעלה ממליון בניו שירתו בצבא הא-
דום ובצבאות בנות הברית. ומליונים נוס-
פים עברו במאמץ המלחמתי בעורף.

הישוב היהודי בארץ מילא אף הוא בכ-
בוד את תפקידו במלחמה, הן בגיוס לצבא
ולבריגדה היהודית והן על ידי מאמץ תע-
שיתי וחקלאי.

הישוב היהודי חייב תודה להצלחתו לצבא

האדום ולצבאות בנות הברית, אשר מנעו
בעד הפשיון להגיע לארצנו.

בתוך המלחמה התגבשה אחדות יהודית
עולמית שלא היתה קיימת עד עתה. היהדות
הסובייטית שעמדה בראש המאמץ המלחמתי
של העם היהודי, היתה גם הראשונה, אשר
העלתה את הקריאה לאחדות יהודית אנטי-
פשיסטית להצלת העם ולנקמה בתליינים
הפשיסטיים.

אם כי עדיין לא נסתיימה באירופה תקו-
פת המעבר על כל קשייה החומריים והפז-
ליטיים, ואם כי עדיין מנסים להרים ראש
מנטים ריאקציוניים ואנטישמיים, הרי ההת-
פתחות פועלת למען ביסוס וחיזוק הכוחות
הדימוקרטיים, כלומר למען ביצורם של בני
הברית האמיתיים של העם היהודי.

הדימוקרטיה העממית שקמה ונוצרה באי-
רופה המשוחררת, יוצרת תנאי חיים חדשים
וחפשיים בשביל שארית הפליטה היהודית.
האנטישמיות — קללת הדורות של העם

היהודי — נרדפת על ידי החוק ונעקרת
מן השורש. מפרקים את הארגונים האנטי-
שמיים. פושעי מלחמה ופורעי יהודים נת-
בעים לדין צדק של בתי המשפט העממיים.
כל הפליות גזעיות ולאומיות בטלות ומבו-
טלות. הממשלות החדשות מעניקות תמיכה
חמרית מיוחדת לקבוצים היהודים. בתי ספר
יהודיים מוחזקים על חשבון הממשלה. פלי-
טים יהודים נהנים מיחס מיוחד ודאגה מיו-
חדת של השלטונות הדימוקרטיים. לחיים
התרבותיים של הקבוצים היהודיים ניתנת
אפשרות של התפתחות חפשית ומלאה.

אולם אף לאחר שהאויב הפשיסטי פורק
מזינו, הרי טרם פורקה לחלוטין מזינה
האידיאולוגיה הנאצית, תורת הגזע והאנטי-
שמיות — כלומר, טרם הושג הנצחון
המוסרי-פוליטי המלא על הנציזם. וכל זמן
שכך הוא, הרי מוטל על העם היהודי ביחד
עם כל כוחות הקידמה של העמים האחרים
לפתח במילואה את המלחמה נגד האנטי-

שמיות ונושאים, נגד אותה תעמולה והס-
תה, שהיא הקדמה לכבשני מאידנק. נדרשת
תופעה אחידה ומלוכדת של נציגי כל העם
היהודי במלחמה בעד :

1. הוקעת האנטישמיות כפשע פלילי
בחוקת כל הארצות והמדינות.

2. הגשת כתב האשמה של העם היהודי
נגד גרמניה הנאצית ותביעתנו הנוקבת לה-
ענשה מלאה ומהירה של רוצחי עמנו.

3. מלחמה בעד החזרת הרכוש השדוד
ומתן פצויים מלאים ליחידים ולקהילות יהו-
דיות על כל ההרס והחורבן.

4. מתפקידו של העם היהודי ללחום בעד
הגנת זכויותיו הדמוקרטיות והלאומיות ובי-
סוסן החוקי על ידי ארגון הבטחון העולמי
למען אפשר התפתחות לאומית, כלכלית
ותרבותית חפשית לקיבוצים היהודים לאר-
צותיהם ;

5. עזרה דחופה ומתוכנת לשרידינו בכל
הארצות המשוחררות למען קימום חייהם

והריסותיהם על יסודות איתנים ;

6. עזרה מידית לשיכונם ולסידורם של
אותם אלפי היהודים שאין ברצונם — מכל
מיני סיבות — לחזור לארצות מוצאם, וה-
רוצים להגר לארצות אחרות ובתוכן גם
פלשתינה ;

7. עזרה ליישוב היהודי במלחמתו ב ס-
פר הלבן ולהתפתחות חפשית של ביתו ה-
אומי.

האידיאולוגיה של „חיסול הגולה“, של
„יציאת אירופה“ מתבססת על הכוחות הרי-
אקציוניים באירופה ועומדת בניגוד לאינט-
רסים של הקיבוצים היהודיים ובניגוד לתפ-
קידים עליהם ~~מבצענו~~ לעיל.

אנו רואים את הפתרון המלא של הבעיה
היהודית בנצחון הסוציאליזם. אין היא בעייה
של „רוב“ ו „מיעוט“ כמו שהיא מוצגת על
ידי האידיאולוגים הציונים, כי אם בעייה
היכולה למצוא את פתרונה במשטר דימו-
קראטי וסוציאליסטי.

ב. בעיית פלשתינה

1. פלשתינה והאימפריאליזם

פלשתינה משועבדת לשלטון האימפריאליסטי הבריטי מבחינה כלכלית ופוליטית. גם לאחר הנצחון על האימפריאליזם הגרמני והיסאני נמצאים כל תושבי הארץ במצב של חוסר חירויות דימוקראטיות ושלטון עצמי. השלטון האימפריאליסטי בארץ נשען על בעלי ההון והמטעים הגדולים, בעלי האחוזות וההון המסחרי הגדול בין היהודים והערבים.

שיטתו המקובלת של השלטון הקולוניאלי היא מדיניות „הפרד ומשול” והפחת גיגודים בין יהודים וערבים. במדיניות זו הוא נעזר על ידי שתי משענותיו הסוציאליות והפוליטיות גם יחד בסקטור היהודי והערבי.

המלחמה למשטר דימוקראטי ולעצמאות
פלשתינה היא באינטרסים של כל תושבי
הארץ, יהודים כערבים. האינטרסים של
ההמונים היהודים והערבים מזדהים.

המלחמה לשיתוף פעולה יהודי ערבי ול-
שוויון זכויות לאומי בארץ היא אחת מדר-
כי המלחמה העיקריות לקידום הדימוקרא-
טיה והעצמאות. הבסיס לאחווה-עמים הוא
משטר דימוקראטי ועצמאי בארץ. מכאן שה-
מלחמה לאחווה עמים ולדימוקראטיה שלו-
בות ואינן ניתנות להפרדה.

הצלחת המלחמה לדימוקרטיה ועצמאות
ארצנו תהיה מובטחת אם היא תתנהל כמו-
לחמה משותפת של היהודים והערבים גם
יחד.

2. הבעיה הלאומית

בעייתה הלאומית של פלשתינה היתה
ונשארת בעיית שחרורה מעול האימפריא-

ליזום. במשך התקופה האחרונה ובמיוחד
בזמן המלחמה חלו שינויים גדולים בכלכלת-
תה של הארץ ובאופיה הלאומי.

היישוב היהודי גדל והתפתח כגורם כל-
כלי חשוב בארץ ובקיבוץ לאומי
מגובש. פלשתינה היא כיום ארץ בעלת או-
סי דו-לאומי. זהו המצב החדש בבעייה הל-
אומית של הארץ.

הישוב היהודי בארץ שונה כיום מזה
שהיה בשנים הראשונות של הכיבוש הברי-
טי. הוא עומד במרכז ההתפתחות התעשיי-
תית של הארץ. כתוצאה מהתפתחות זאת,
גדל מעמד הפועלים, התגברה הדיפרנציא-
ציה המעמדית והתרבו נקודות הניגוד בין
חלקים בישוב לבין האימפריאליזם.

בשנות המלחמה חלה התפתחות כלכלית
בסקטור הערבי. גדל במידה רבה מעמד
הפועלים הערבים והתגברה הדיפרנציאציה
המעמדית בכפר ובעיר ומלחמת המעמדות
החריפה.

כתוצאה מההתפתחות הכלכלית והמעמ-
דית הזאת התפתחו והתגבשו איגודים מק-
צועיים ערביים.

האירגון המקצועי הערבי הוא הגרעין
המאורגן ביותר של התנועה הלאומית הע-
רבית.

כל הגורמים האלה מציינים את השינויים
שחלו בארץ.

3. היישוב היהודי

ההתפתחות הבינלאומית והארצית בת-
קופת המלחמה ומצבו של העם היהודי, כל
אלה השפיעו על ההתפתחות הפוליטית
בתוך היישוב.

ההתפתחות הפוליטית הפרוגרסיבית בעו-
לם והתנאים הפוליטיים הדימוקראטיים הח-
דשים בהם חיים הקיבוצים היהודיים שנש-
ארו באירופה, הביאו מצד אחד, לתכנית
ייאוש של נושאי המדיניות הציונית הרש-

מית, הידועה בשם „תכנית בילטמור“. תכ-
נית זאת מבוססת על מדיניות אנטי-פוע-
לית, השתלטות לאומית, שנאת עמים, תו-
רת הבדידות של העם היהודי והישענות על
כוחות הריאקציה הבינלאומית. המחנה הזה,
הדוגל בהפיכת פלשתינה למדינה עברית
מונהג מבחינה אידיאולוגית ואירגונית על-
ידי אירגוני הבורגנות הגדולה. האירגו-
נים הפוליטיים הקלריקאליים ומפא"י בתוך
ציבור הפועלים.

ארגוני הטירור הפאשיסטיים הם ביטוי
קיצוני לאידיאולוגיה הבילטמורית.

בזמן המלחמה עמדו אירגוני הטירור
בקשרים עם האוייב הפאשיסטי וחיבלו במ-
אמץ המלחמתי של היישוב.

לעומת מחנה זה התגבשו כוחות פולי-
טיים אחרים הרואים צורך להתאים את מדי-
ניותם לתנאים הפוליטיים הבינלאומיים
והארציים החדשים. כוחות אלה, הכוללים
את האופוזיציה בהסתדרות וחוגי המעמד

הבינוני והאינטלגנציה, מציינים בניגוד לכו-
חות הבילטמוריים את ההכרח במדיניות
יותר ריאלית, המתחשבת במידה מסויימת,
אף על פי שבלתי עקבית, באופי הדו-לאומי
של הארץ, ובכוחות החדשים המשפיעים
בזירה הבינלאומית ובמזרח התיכון. על כו-
חות אלה נימנים:

„השומר הצעיר“ וה„ליגה הסוציאליס-
טית“, חלקים של ה„תנועה לאחדות העבודה“
ושל „עליה חדשה“, „פועלי ציון שמאל“,
חוגי „איחוד“ (חוגי ד"ר מגנס).
המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית היא הכוח
העקבי ביותר במלחמה נגד ההלכה והמעשה
של מדיניות ההנהגה הציונית הרשמית וה-
יחידה הלוחמת למען תכנית חיובית דמו-
קראטית לפתרון בעיות היישוב והארץ.

המפלגה הקומוניסטית לוחמת למען הח-
דרת ההכרה ביישוב בדבר זכות ההגדרה
העצמית של הארץ תוך הבטחת שוויון זכו-
יות לאומי מלא ליהודים ולערבים ובדבר

הצורך בהכללת הארץ בהסכמי הצ'רטר הא-
טלגטי, החלטות טהראן, קרים וסאן פראנ-
ציסקו.

בסיכום — הסתמנה תזוזה סוציאלית
ופוליטית בתוך היישוב — ובמיוחד בתוך
מעמד הסועלים. הניצול המוגבר של הפרו-
טוריון ; נסיונות הבורגנות — בסיוע הממ-
שלה, החוזרים ונשנים להוריד את רמת הח-
יים שלו ולקצץ בזכויותיו — פרוצס אשר
ילך ויחריף עם החרפת בעיית ההתחרות
של התעשיה בשווקי הארץ והארצות השכ-
נות — דוחפים אותו להגברת מלחמת המע-
מדות, מביאים אותו להתנקשויות עם הקו
המדיני השליט של התנועה הציונית (המ-
בטאת את האינטרסים של הבורגנות הפרו-
אימפריאליסטית) ועם הפוליטיקה של השל-
טון האימפריאליסטי ; בדרך זאת מוכרחים
להתסתח הפרולטריון היהודי ושכבות עם
אחרות לכוח דימוקראטי, אנטי-אימפריאלי-
סטי, ועל ידי כך לבן ברית לעמלים הער-

בים במלחמה משותפת בעד הדימוקראטי-
זציה של הארץ.

4. התנועה הלאומית

הערבית

השינויים שחלו בסיטואציה הבינלאומית
ובארץ נתנו את אותותיהם בין הערבים,
לעומת השיתוק הפוליטי שהיה אופיני בש-
נים הראשונות של המלחמה, חלה בזמן
האחרון התעוררות רבה.
בין הפלחים קיימת תסיסה סוציאלית,
אף על פי שעדיין לא קם שום ארגון קבוע
ביניהם להגנת עניניהם.

הכוח המאורגן ביותר הוא האגוד המק-
צועי של הפועלים. באגוד הזה לסניפיו
השונים נאבקות השפעות של חוגים ריאק-
ציוניים מחד ואנשי ה"ה" ליגה לשחרור לאו-
מי, מאידך.

ב"הליגה לשחרור לאומי" פועלים קו-

טוניסטים אינסליגנציה ופועלים פרוגרסי-
ביים. בטאונה הוא השבועון „אל-איתיחאד“
הליגה מנהלת הסברה חיובית על ברית המו-
צות והודפת התקפות עליה ; היא לוחמת
להטבת תנאיהם של הפועלים הערבים והס-
לחים. יש לה יחס חיובי ליישוב היהודי.
ליגה זו מנהלת הסברה על ההכרח בדימו-
קראטיזציה של השלטון בארץ. זהו הגוף
הערבי היחידי המבטא את הצורך בשיתוף
פעולה יהודי-ערבי. מגמה חיובית זאת הוב-
לטה במיוחד לאחר ועידת לונדון. למרות
כמה קווים בלתי בהירים ובלתי עקביים
במידה מספקת מהווים חוגים אלה את
הכוח המתקדם ביותר בציבוריות הערבית.

הפגישה הבלתי אמצעית של רבבות פוע-
לים יהודים וערבים בעבודות הצבא והממש-
לה ומלחמתם המשותפת למרות ההפרעות
מצד מנהיגי ההסתדרות והג'מאית, ההצלחות
החלקיות של אותם הפועלים שבאו להם דוקא
על יסוד השיתוף והסולידריות, מתחילים
להבהיר בפני פועלי שני העמים את האינ-

טרם הכלכלי והסוציאלי המשותף שלהם.
חשיבות היסטורית לזאת לגבי תנועת הפוע-
לים בארץ, כי ממנה יתד ופינה לקידום
האינטרס של ההמונים היהודים והערבים
לקראת שלטון עצמי על חייהם וגורלם בפל-
שתינה חופשית ודימוקראטית.

ג. תכנית הפעולה של המפלגה

המפלגה הקומוניסטית קוראת את המוני
העם היהודים והערבים למלחמה למען :

1. האינטרסים המידיים

של העמלים

פועלים

א. הבטחת תעסוקה מלאה ; העלאת רמת
החיים של מעמד הפועלים על ידי הבטחת
שכר ותנאי עבודה הוגנים. שכר שווה לע-
בודה שווה, ביטוח סוציאלי ממשלתי, תחר-

קת עבודה מתקדמת וחוקת הגנת הנוער
העובד והאשה העובדת ; זכות שווה לעבודה
לכל פועל בלי הבדל גזע, עם ודת.

איכרים.

2. הגנת האינטרסים של האיכרים הזעירים
והאריסים על ידי חקיקת חוק להגנת הא-
ריסים, עזרה ממשלתית לפיתוח משק האיכר,
מתן אשראי זול, הקצבת קרקעות הממשלה
למחוסרי קרקע, מכונות חקלאיות, זרעים
וכו' ; מורטוריום של החובות, שחרור הפ-
לח ממעשר, הקטנת המסים, שחרור מנושכי
נשך, ייסוד באנק חקלאי ממשלתי שייתן
לאכרים הלוואות ברבית נמוכה ולזמנים
ארוכים, הקמת מפעלי השקאה למען אינט-
גסיפיקציה של החקלאות ; הקמת בתי ספר,
מרפאות ובתי חולים.

בעלי מלאכה.

3. הגנת האינטרסים של בעלי המלאכה על
ידי הקלת עול המסים, עדוד הקואופרציה
היצרנית והצרכנית, מחירים זולים של חמ-

רי גלם ומכשירי עבודה, אשראי זול.
אינטליגנציה.

4. הגנת האינטרסים של האינטליגנציה העו-
בדת ויצירת תנאי חיים ועבודה הוגנים
עבורם.

2. מדיניות המסים

5. מדיניות מסים פרוגרסיבית, ביטול מסי-
עקיפין, הגדלת מס הרכוש ומס-ההכנסה על
הבורגנות הגדולה, העלאת המינימום של
ההכנסה המשוחרר ממס הכנסה, הגדלת המ-
סים על רכוש קרקעי גדול, הטלת מס ירו-
שה; מס מיוחד על מרוויחי המלחמה. רי-
שום חברות ההון המונופוליות בפלש-
תינה והטלת מס מיוחד עליהן. הגדלת ההו-
צאות לשירותים הסוציאליים, כגון שירותי
בריאות וחינוך, צרכי תרבות ואמנות. בי-
קורת של נציגי התושבים על מדיניות התק-
ציב.

3. התפתחות כלכלית

חפשיית

תעשייה

6. פיתוח כלכלי חפשי של הארץ, עידוד התעשייה וללא הפליות לאומיות. אספקת חמרי גלם ללא מחירים מופקעים; אספקת ציוד טכני, עזרה לחינוך קדרים מקצועיים. עידוד חקירת אוצרות הארץ וקביעת תקציב ממשלתי לכך. ניצול אוצרות הארץ לטובת התושבים. עיבוד מלא בארץ של חמריה הגלמיים. פיקוח על המחירים. שיתוף פעולה כלכלי בין היהודים והערבים בארץ ובינם לבין הארצות השכנות למען הבטחת שיווק המוצרים והסדרתו.

בנין.

7. הסרת המכשולים האדמיניסטרטיביים מתנועת הבנין, אספקת חמרי בנין (ברזל, עצים, אינסטלציה וכו'). פיתוח שיכון עממי

לעמלים, לחיילים משוחררים ולדלת העם
בסיוע האוצר הממשלתי, הרשויות המקור-
מיות ומוסדות צבוריים אחרים. דאגה מיו-
חדת לשיפור מצב השיכון בשכונות העוני.
תחבורה.

8. פיתוח רשת מסילות ברזל וכבישים, פי-
תוח נמלים. הבטחת אספקת צמיגים וחלקי
מכוניות. מכירת מכוניות מהאינוונטור הצבאי
בארץ במחירים זולים עם זכות קדימה לחי-
ילים משוחררים.

4. דימוקרטיה

מוניציפלית

9. בחירות כלליות ודימוקראטיות לרשו-
יות המקומיות והרחבת האוטונומיה של
הן, הגבלת סמכויות הנציב העליון ומוש-
לי המחוזות לגבי הרשויות המקומיות, בי-
טול הצנז. הכללת השכונות הסמוכות לערים
ולמושבות לאזור השיפוט והבחירות שלהן.

זכות בחירה לנשים, מדיניות תקציב פרוגר-
סיבית של העיריות, ביטול הגבולות העד-
תיות, זכות בחירה אקטיבית ופאסיבית לכל
תושבי הארץ.

5. תרבות

10. חופש ההתפתחות לכל התרבויות הלא-
אומיות. הכרה למעשה בזכויות השפה הע-
ברית והערבית. (יחד עם זה יש להילחם
נגד כל כפייה לגבי שפות אחרות, ובמיוחד
אידיש).

עידוד פיתוח מוסדות תרבותיים בשני
הסקטורים הלאומיים, בתי ספר עממיים, תי-
אטרונים, טכניונים, סמינריונים, אוניברסיט-
אות, תיאטרונים ומוסדות אמנות אחרים.

חנוך עממי חובה וחינם עד גיל 14.

6. דימוקרטיזצית הארץ

11. זכויות דימוקראטיות מלאות ושוות לכל תושבי הארץ בלי הבדל גזע, עם, דת ומין.
12. הבטחה חוקית של חופש המצפון, הדיבור, האירגון והדפוס (מחוץ לפאשיסטים).
13. הבטחה חוקית של שוויון הזכויות והאפשרויות הלאומיות ואי-השתלטות עם על משנהו, ביטול „הספר הלבן” שיסודו הוא אנטי דימוקרטי וגזעי.
14. ייצוג תושבי הארץ ושיתופם במחלקות הממשלתיות לעניני עבודה, ריקון סטרוקציה, בית-דין, ואדמיניסטרציה מחוזית.
15. הגבלת סמכויות הנציב העליון על ידי הקמת מוסדות דימוקרטיים ארציים נבחרים — מחוקקים ומוציאים לפועל — אשר יבטאו את האופי הדר-לאומי של הארץ ויהיו מבוססים על העיקרון הבלתי מעורער של שוויון זכויות אזרחי ושוויון זכויות לאומי של עמי הארץ. עקרונות אלה צריכים להבטיח אי-השתלטות על

על משנהו ולמנוע כל אפשרות של הפליה
לאומית.

16. המפלגה הקומוניסטית לוחמת למען
חברה בזכות ההגדרה העצמאית של הארץ,
תוך הבטחת שוויון זכויות לאומי מלא לש-
ני הסקטורים הלאומיים והכללת הארץ
בהסכמי הצ'רטר האטלנטי, החלטות טהראן
קרים וסאן-פרנציסקו ומשטר הנאמנות
הבינלאומית.

17. המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
לוחמת בעד מדינה ערבית-יהודית, דימו-
קראטית ועצמאית.

7. הבית הלאומי היהודי

18. המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
לוחמת להתפתחות חפשית של הבית הל-
אומוי של הישוב היהודי על בסיס היסודות
הכלולים בסעיפים 15, 16, 17.

בתהליך ההתפתחות הכלכלית והסו-
ציאלית של הישוב הונחו יסודות של

הבית הלאומי (התפתחות תעשיתית, תר-
בותית וכו'). פיתוחו וקידומו של הבית
הלאומי היהודי תלויים במידה שירתמו
המוני הישוב במלחמת החופש והדימו
קרטיה של הארץ, כי בית לאומי יהודי
אין לו קיום ואפשרות של התפתחות
במשטר של דיכוי קולוניאלי.
אנו לוחמים למען:

1. יצירת תנאים ואפשרויות ליישוב
לפתח באופן חפשי וללא השתלטות את
חייו הכלכליים, התרבותיים והלאומיים
על יסודות של שלטון עצמי, אי-השתל-
טות ואחוזת עמים.

2. זכות פיתוח מוסדות שלטון עצמי
והרחבת סמכויותיהם החל מתאי הרשו-
יות המקומיות וגמור בועד הלאומי, בכל
הענינים הפנימיים של הישוב כחלק בל-
תי נפרד של שלטון דימוקרטי בארץ.

3. ביטול ההפלות הלאומיות, בכלל
זה ביטול ההפלות הכלולות ב"ספר הל-
בן" לגבי היהודים להגר לארץ ולהתישב

על הקרקע. נגד : נישול אריסים ופלחים.

4. שילוב ההסדר הדימוקראטי של
התישבות יהודית בהסדר אגררי ארצי
ופיתוח הקלאי ללא ההפליה לאומית.

ד. מלחמה לאחדות דימוקרטית

מלחמתנו לאחדות

דימוקרטית ביישוב

אנו רואים אפשרות והכרח להקמת
שיתוף פעולה בין ארגונים פוליטיים שו-
נים ושכבות עם שונות למען הגנת האי-
סרסים הסוציאליים והלאומיים של המוני
הישוב היהודי :

בהסתדרות : לשיתוף פעולה בין כל
הכוחות האופוזיציוניים המתנגדים לקו
המקצועי השליט. הבסיס למלחמה המ-
שותפת של כל הכוחות האופוזיציוניים
הוא :

1. דימוקראטיזציה של האגודות המקצועיות ושל כל חיי ההסתדרות.
2. נגד המדיניות של "שלום בית" עם המעבידים ובעד מדיניות מקצועית עקבית.
3. נגד הטלת עול השירותים הסוציאליים על הפועלים, ומלחמה להטלתם על שכר הממשלה, הבורגנות והעיריות.
4. הורדת נטל המסים.
5. מלחמה לעבודה מלאה לכל דורש.
6. שיתוף פעולה יהודי-ערבי במקומות העבודה המשותפים ובין ההסתדרות והאגודות הערביות.
7. נגד ההסתה השובינית והתעמולה האנטיסובייטית.
8. בעד הגשמת החלטת ועידת האגודות המקצועיות בלונדון בדבר ביצור אחדות תנועת הפועלים לקידום הישגיהם הסוציאליים, כגון: מלחמה בעד תחוקת עבודה מתקדמת, בעד הגבלת ניצול המוניפולים.

בעיריות : הועידה מחליטה לתלחם
לשיתוף פעולה בין כל מפלגות ההסתדר-
ות נגד נציגי הריאקציה הבורגנית.
הבסיס למלחמה משותפת זאת הוא : מל-
חמה לדימוקראטיזציה של העיריות, לבי-
טול הצנז, לזכות בחירה לנשים שאינה
קיימת בחלק העיריות, לשיטת מסים
מתקדמת, לשירותי חינוך ובריאות בש-
ביל המוני העם, מלחמה נגד הספסרות,
להרחבת הסמכויות של העיריות, דאגה
לעבודה לכל דורשיה, לעבודות ציבו-
ריות, סידור ועזרה לחיילים המשוחררים,
שיכון, ודאגה לפליטים.

באסיפת הנבחרים : הועידה מחלי-

טה להלחם לשיתוף פעולה בין כל הכו-
חות האנטי-בילטימוריים : "השומר הצ-
עיר", "התנועה לאחדות העבודה", "פוע-
עלי ציון שמאל", "עליה חדשה", ו"ה-
סיעה הדימוקראטית העממית". הבסיס
למלחמה משותפת הוא :

1. נגד מדיניות ההשתלטות של מפלגות „בילטימור“.
2. בעד ביטול „הספר הלבן“.
2. בעד התפתחות חפשית של הבית הלאומי היהודי.
4. דאגה לפליטים, לשיכונם, בריאותם ולסידורם בעבודה.
5. הרחבת שירותי החינוך והבריאות.
6. מלחמת חרמה באידיאולוגיה זה-פרקטיקה של ארגוני הטירור הפאשיסטיים.
7. מלחמה להבנה יהודית-ערבית על בסיס שוויון זכויות לאומי והכרה הדדית בזכויות הזולת.
8. עזרה לקימום ההריסות של יהודי אירופה.
3. בעד התפתחות חפשית של הבית עצות והיהדות הסובייטית.
10. הרחבת הסמכויות של אסיפת הנבחרים.
11. אחדות יהודית אנטי-פאשיסטית.

לשם עקירת האנטישמיות והדיכוי הלאומי ולהבטחת שוויון הזכויות האזרחי והלאומי של הקבוצים היהודיים בארצות מגוריהם.

12. בעד פיתוח כלכלי ותעשייתי בלתי-תימוכרע.

13. מלחמה לתעסוקה מלאה.

2. מלחמתנו לאחדות

דימוקרטית בתנועה

הלאומית הערבית

אנו לוחמים להחדרת ההכרה בין ה-
המונים הערבים שהצלחת המלחמה לדי-
מוקראטיה ולעצמאות קשורה במלחמה
למען שוויון זכויות לאומי ונגד הפליות
לאומיות ובכלל זה ביטול ה"ספר הלבן".
אנו רואים צורך בגיבוש חזית די-
מוקראטית לאומית על הבסיס דלקמן:

1. מלחמה למען ההכרה בזכות ההגדרה העצמית של הארץ תוך הבטחת שוויון זכויות לאומי מלא לשני הסקטורים הלאומיים. הכללת הארץ בשיטת הסכמי הצ'רטר האטלנטי, החלטות טהראן, קרים וסאן-פראנציסקו, ומשטר הנאמנות הבינלאומי.

2. מלחמה למען הזכויות הדימוקראטיות של ההמונים. מועצות עירוניות ומקומיות נבחרות על יסוד דימוקרטי, שיחוף התושבים במוסדות הפיקוח על האספקה וחלוקתה, על הייצור והאימפורט, חופש האירגון, הדפוס ובכלל זה ביטול הצנזורה, חופש האסיפות והפעולה הפוליטית.

3. עידוד פיתוח התעשייה והגברת הייצור התעשייתי, הספקת מכונות, חמרי גלם, אשראי, חינוך קדרים מקצועיים.

4. עזרה לפלחים והגברת הייצור
החקלאי.

5. הבטחת זכויות הפועל (תחוקת
עבודה מתקדמת, ביטוח סוציאלי) וחר-
ש מלא לאיגוד המקצועי.

6. מלחמה לשיתוף פעולה בין הע-
רבים והיהודים ובמיוחד בין פועלי שני
העמים ואגודותיהם המקצועיות.

7. קשירת קשרים תרבותיים עם כו-
חות אנטיפאשיסטיים בעולם וביחוד עם
ברית המועצות.

*

1. הועידה מחליטה להגביר בקרב
הפועלים והמוני העם הרחבים את ההס-
ברה האידיאולוגית המרכסיסטית ובמ-
יוחד בשאלה הלאומית לעומת האידיאו-
לוגיה הנאציונליסטית היהודית (האידיאו-
לוגיה הציונית) והאידיאולוגיה הנאציונא-
ליסטית הערבית.

2. קנה-המידה לפרוגרסיביות של ה-

כוחות הפוליטיים בארץ היא מידת מלחמתם
תם לדימוקרטיזציה ולעצמאותה של הארץ
רץ — המתנהלת בהתאם למלחמה הכוח
ללית של כוחות החופש בעולם — ובמידת
מידת מלחמתם לשוויון הזכויות הלאומי.

המפלגה הקומוניסטית רואה צורך
בשיתוף פעולה עם גופים פוליטיים יהודיים
דיים וערביים הלוחמים למען דימוקראטיזציה
ביתוך התאים השונים של החיים
הציבוריים (כגון, באגודות מקצועיות,
בעיריות וכו').

3. הועידה רואה כתפקיד ראשוני של
המפלגה לעשות את כל המאמצים למען
הביא לשיתוף פעולה הדוק בין המפלגה
ובין הכוחות הפרוגרסיביים הערביים
ובמיוחד „הליגה לשחרור לאומי” תוך
שא״פה לאחדות פוליטית וארגונית במפלגה
קומוניסטית אינטרנציונאלית אחידה.

4. לאור הפעילות המוגברת של הכוח

הות הריאקציוניים בין היהודים והערבים
קוראת המפלגה הקומוניסטית למאמצים
מוכפלים למלחמה למען הבנה יהודית-
ערבית, לשלום ולדימוקרטיה.

ה. במלחמה המקצועית

1. גדול וגבוש של פרוליטריון בשנות
המלחמה בתנאים של הורדת רמת החיים
של הפועלים — מול התעשרותם של
הרכושנים והמדיניות האנטיפועלית של
הממשלה גרם להתחדדות הניגודים המע-
מדיים בארץ.

2. התפתחות ההכרה המעמדית משת-
קפת בגל השביתות אשר פיתח את בסי-
סו המעמדי ממלחמה לתוספת שכר למל-
חמה בעד חוזים קולקטיביים, דרישות
סוציאליות והכרה באירגון ומלחמה לדמי
שביתה. בתנאים אלה חייב מעמד הפו-
עלים להלחם:

א. לתחוקת עבודה ותחוקת סוציאלית
מתקדמת;

ב. לביטול החוקים האנטי-פועלים;

ג. לחוזים קולקטיביים ארציים;

ד. לשכר ותנאי עבודה הוגנים.

ה. להכרה באגודות המקצועיות וב-

ועד המקום כנציגות מוסמכת של המקום
כלפי ההנהלה והממשלה וכל גורם אחר.

ו. להטלת עול השירותים הסוציאליים
והביטוח על שכר הממשלה, הרשויות
המקומיות והמעבידים.

ז. מלחמה לדמי-שביתה ולביטול שי-
טת "הרשימה השחורה" של בעלי-התע-
שיה.

ח. לביטוח במקרה-תאונות בגובה של
השכר.

ט. מלחמה לתחוקת הגנה מתקדמת
לנוער ולאשה העובדת וביצוע החוקים
הקיימים.

- י. נגד שיטת החילופים. בעד הבטחת
עבודה מלאה לכל דורש.
- יא. בעד יצירת עבודות ציבוריות על
חשבון הממשלה והעיריות.
- יב. יום עבודה של 8 שעות וביטול
השעות הנוספות.
- יג. קיצור יום העבודה לנשים ולנוער.
- יד. שמירה קפדנית על יום מנוחה
בשבוע, יום עבודה מקוצר בערבי החגים
והשבתות.
- טו. הגדלת החופש השנתי וחופש הלי-
דה.
- טז. מעבר מעבודה קבלנית לעבודה
יומית וחדשית, ביטול שיטת ההתחרות
בנורמות.
- יז. מלחמה לשיתוף פעולה בין הפועלים
היהודים והערבים ואגודותיהם המקצו-
עיות. נגד "כיבוש עבודה".

ו. דימוביליזציה של

החיילים

בעיות הדימוביליזציה היא אחת השאלות המרכזיות, העומדות לפני כל האומות אחרי הנצחון על הפאשיזם. הועידה התשיעית של המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית רואה את פתרון השאלה הזאת במלחמה של החיילים המשוחררים יחד עם כל ציבור הפועלים לתכנית הברית:

1. לדרוש עבור החיילים מהארץ תנאי דימוביליזציה שווים לאלה של החייל הבריטי.

2. להבטיח מיד מקומות מגורים לחיילים, לסדר מיד את דיור החיילים המשוחררים על ידי צמצום הדירות המרווחות בתוקף חוק, המבטיח את החרמת הדירות המתפנות, וחלק של הדירות המ-

רווחות, בה הצפיפות פחות מנפש אחת
לחדר — עבור החיילים המשוחררים.
3. שיכון: על הממשלה והרשויות
המקומיות לגשת מיד לבנין שכונות וב-
תים משותפים לחיילים על אדמות ממ-
שלתיות ועירוניות. בעבודות אלו יש לה-
עסיק בראש וראשונה חיילים משוחררים.
הקצבות למטרה זאת יש להשיג מהממ-
שלה והעיריות. הממשלה חייבת להק-
ציב למטרה זאת סכומים מהכנסות המ-
סים של רווחי המלחמה ולהגדיל את
המסים על הרכושנים למטרה זו. בהוצ-
אות אלה חייבת להשתתף „קרן ההת-
גייסות“.

הממשלה, העיריות ומוסדות היישוב
חייבים לאפשר לשם זה הלואות לזמן
ארוך, בלי ריבית, ולהבטיח את הספקת
חמרי הבנין הדרושים במחירים זולים.

4. התישבות: קרקע ממשלתית פנו-
יה לתישבות ושיכון בערים ובכפרים
לכל החיילים היתודים והערבים המעוני-

ינים בכך. אדמת הגרמנים שהיו קשורים
עם ארגונים נאציים, יש להעמיד לרשות
החיילים המשוחררים.

5. עבודה: על הממשלה והעיריות
ליצור עבודות ציבוריות ולהעסיק בהם
בקביעות חיילים משוחררים.

6. חיילים אשר עבדו לפני התגייסו-
תם במפעל ממשלתי, עירוני או פרטי,
בזכותם לחזור לעבודתם, לפי דרגת
הותק שלהם במקום העבודה, תוך צירוף
שנות השירות בצבא לשנות הותק. חי-
לים שלא היה להם לפני התגייסותם
מקום עבודה קבוע — שנות שירותם
בצבא צריכות להחשב כשנות ותק בא-
גודה ובלשכה.

7. זכות קדימה לכל המשרות הממ-
שלתיות והעירוניות לחיילים המשוחר-
רים.

8. למכור לחיילים המשוחררים באופן
ישיר את הציוד המיכאני של הצבא
(מכונות, כלי עבודה, סדנאות, אוטומובי-

לים וכו') במחירים נוחים. בתשלומים
לזמן ארוך ובלי ריבית. קרן ההתגייסות
צריכה לתת לחיילים את ההלוואות הדרו-
שות להתאמת המכונות להובלת משא
או נוסעים. העיריות והממשלה חייבות
לתת רשיונות לכל חייל וחיילת במקצועם.
9. יש לבדוק את מצב העבודה בקור-
אופרטיבים בכללם ובראש וראשונה בקור-
אופרטיבים של התחבורה ("המעביר",
"אגד" ועוד). כדי לקבל חברים חדשים
מבין החיילים המשוחררים לפי המניה
שמלפני המלחמה בתשלומים לזמן ארוך
ובשיעורים ע"י הורדה מן המשכורת.

10. לעזור להקמת קואופרטיבים ומפ-
עלים עצמאיים של חיילים משוחררים
ע"י העברת הציוד כנ"ל והלוואות בתנ-
אים נוחים.

11. פנסיות: על הממשלה לשלם פנ-
סיה למשך כל החיים לאינבלידים, המ-
אפשרת להם קיום הוגן, או להכשירם
ולסדרם בעבודה מתאימה לאפשרויותיהם

כמו למשל, סידור קיוסקים ע"ח הממשלה, העיריות ומוסדות היישוב.

12. פנסיה למשפחות החיילים שנפלו במלחמה. חנוך חינם וטיפול רפואי חינם לילדיהם, סידור פרנסה קבועה לאלמנות.

13. השתלמות במקצועות ולימוד מקצוע חדש: לארגן קורסים להשתלמות מקצועית וללמוד מקצועות חדשים לחיילים משוחררים תוך הבטחת קיומם עד לגמר ההשתלמות מקרנות הממשלה, העיריות ומוסדות היישוב.

14. המשך לימודים: להגשים מיד את החלטת ממשלת הארץ שפורסמה בעתון הרשמי בפברואר 1945, בדבר הקצבה לכלכלת החיילים — תלמידי האוניברסיטה עד לגמר לימודיהם. להכליל בתוכה גם את החיילים שבהתגייסותם הפסיקו את לימודיהם בבתי-הספר התיכוניים והמקצועיים.

הועידה ה-9 של המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית מחליטה:

1. לדרוש את החשת שחרורם של
החיילים הפלשתינאים בצבא הבריטי
מתוך הנימוקים דלקמן:

א. חיילינו התנדבו לצבא על מנת
להלחם בגרמניה הנאצית — אויב הא-
נושות כולה ושל העם היהודי בפרט.
כעת, לאחר הנצחון באירופה ובמזרח
הרחוק, לאחר שנסתיימו כל פעולות
האיבה — מן ההגיון והצדק לשחרר את
המתנדבים.

ב. קצב השחרור של חיילינו המותאם
„כביכול” לזה של החיילים הבריטיים,
מפלה אותם לרעה, מפני שלפי הסכימה
הקיימת ישוחררו עד סוף שנת 1945
לכל היותר 2000 חיילים יהודים ורק
באמצע שנת 1946 תתחיל דימובליזציה
המונית, בו בזמן שבאנגליה ישוחררו עד
סוף 1945 1,600,000 חיילים מבלי להביא
בחשבון את החשת הדימובליזציה עליה
עומדים להכריז שם.

ג. אנו מצטרפים לדרישתה הצודקת

של הציבוריות הפרוגרסיבית באנגליה
כמו: דרישת הטריידיוניונים הבריטיים
וגילוי הדעת של המפלגה הקומוניסטית
האנגלית בדבר החשת שחרורם של החיילים.

ד. אנו דורשים להחליט על זמן קבוע,
היינו שנה אחת לאחר הנצחון באירופה,
לשם שחרור הקבוצות האחרונות של
חיילינו בצבא.

2. אנו דורשים ממוסדות הישוב זה
הסתדרות לעשות את כל הצעדים הדרושים
להחשת שחרור חיילינו.

3. הועידה מכריזה על התנגדותה החריפה ביותר
להפלות הקשות בהקצבות ובהענקות השחרור של החיילים מהארץ
ביחס לחיילים הבריטיים ודורשת את ביטול
המייד.

פנייה

הועידה התשיעית, אשר ביטאה
את אחדותה הפוליטית של המפלגה
והיתוותה את דרכי הביצוע של הקו
המדיני פונה לפועלים בעלי-ההכרה
ולאוהדים להצטרף לשורות המפלגה
ולחזק את מלחמתה למען האינטרסים
של מעמד-הפועלים ולמען החופש
החופש ואחוות העמים של ארצנו.

חברי הועד המרכזי

חברי הועד המרכזי שנבחרו בוועידה הם (לפי הא"ב): באלטי ברל, גוז'נסקי אליהו, וילנסקה אסתר, ויל-בר מאיר, זילבר יעקב, מיקוניס שמואל, פיינהויז פנינה, ד"ר בילצקי, טמקין יונה.

חברי ועדת הבקורת המרכזית הם: ד"ר ארליך וולף, ישראל פינברג, שימק.

צירי הועידה

(בעלי זכות דעה מכרעת)

המספר הכללי 66 צירים

מהם: 56 צירים

10 צירות

לפי הותק המפלגתי

16 — 25 שנים = 4 צירים

11 — 15 שנים = 7 צירים

6 — 10 שנים = 19 צירים

1 — 5 שנים = 33 צירים

הותק — הממוצע = 7 שנים

השכלה

עממית = 21 צירים

תיכונית = 30 צירים

גבוהה = 11 צירים

ותק בארץ

1 — 5 שנים = 3 צירים

6 — 10 שנים = 25 צירים

11 — 15 שנים = 20 צירים

16 — 20 שנים = 10 צירים

21 — 25 שנים = 4 צירים

44 שנים = 1 ציר

הותק הממוצע = 12 שנה

גיר

בין 21 — 25 = 13 צירים

בין 26 — 30 = 12 צירים

בין 31 — 35 = 22 צירים

בין 36 — 40 = 10 צירים

בין 41 — 50 = 6 צירים

הגיל הממוצע — 32 שנה

ארצות מוצא

פולניה = 21 צירים

גרמניה = 12 צירים

רומניה = 10 צירים

רוסיה = 9 צירים

פלשתינה = 3 צירים

לטביה = 2 צירים

בולגריה = 2 צירים

ליטא = 2 צירים

הונגריה = 1 ציר

אוסטריה = 1 ציר

מצרים = 1 ציר

המצב המשפחתי

רווקים = 29 צירים

נשואים = 37 צירים

שפות

יודעים שפה אחת 1 ציר

יודעים 2 שפות = 10 צירים

יודעים 3 שפות = 28 צירים

יודעים 4 שפות = 16 צירים

יודעים 5 שפות = 11 צירים

קראו את „קול העם“

שבועון המפלגה הקומוניסטית
עם המדורים:

השבוע במדיניות הבינלאומית

האבקות תושבי ארצנו על עתידם
הקמת הריסות עמנו

תנועת הפועלים העולמית

בברית המועצות הסוציאליסטית

במפלגות הקומוניסטיות בעולם ובארץ

במזרח הערבי ובקולוניות

בחזית המעמדית בארץ

חיילנו כותבים — פועלים כותבים —

מכתבים למערכת

תהיו שותפים למלחמת „קול העם“ ע"י

תרומתכם הקבועה ל„קול העם“.

ה ת ו ב ן :

והעידה התשיעית; ברכות.

א. ה מ צ ב ה כ ל ל י : 1. המצב הבינלאומי
מי החדש; 2. הבעיה הקולוניאלית
בתקופתנו; 3. המזרח התיכון; 4. העם
היהודי והישוב.

ב. ב ע י ת פ ל ש ת י נ ה : 1. פלשתינה
והאימפריאליזם; 2. הבעיה הלאומית;
3. הישוב היהודי; 4. התנועה הלאומית
הערבית.

ג. ת כ נ י ת ה פ ע ו ל ה ש ל ה מ פ ל ג ה :
1. האינטרס המידיים של העמלים;
2. מדיניות המסים; 3. התפתחות
כלכלית חפשית; 4. דמוקרטיה מוניציפלי
פלית; 5. תרבות; 6. דימוקרטיזציה
הארץ; 7. הבית הלאומי היהודי.

ד. ת כ נ י ת ל א ח ד ו ת ד י מ ו ק ר ט י ת :
1. ביישוב; 2. בתנועה הלאומית הערבי
בית; ה. המלחמה המקצועית; ו. דימו
ביליזציה של החיילים.

בקרו באספות המפלגה !

בקרו במועדוני המפלגה !

תל-אביב : מרכז בעלי מלאכה 26

חיפה : רח' הרצל 37

ירושלים : מאחורי קופת החולים המרכזית

פתח-תקוה : רח' חזבי ציזן 48

חדרה : מול בית-החולים הצבאי

רחובות : רח' יעקב חצר נורדיסקי

ראש-ל"צ : ע"י הכביש לסרפנד

ברית הנוער הקומוניסטית

תל-אביב : רח' צ'לנוב 17.